

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Jana Čížka a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: T. P.
t. č. X

zastoupen advokátem JUDr. Vladimírem Dvořáčkem
sídlem Sokolovská 32/22, Karlín, Praha 8

proti
žalované: Vězeňská služba České republiky, Věznice Vinařice
sídlem Vinařice 245, Vinařice

o žalobě proti rozhodnutí ředitele žalované ze dne 11. 4. 2019, č. j. VS-94218/ČJ-2019-800532,

takto:

- I. Rozhodnutí ředitele žalované ze dne 11. 4. 2019, č. j. VS-94218/ČJ-2019-800532, a rozhodnutí žalované ze dne 9. 4. 2019, č. j. VS-94218-4/ČJ-2019-800532, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 11 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Vladimíra Dvořáčka.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.

záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla stížnost žalobce proti rozhodnutí vrchního komisaře žalované ze dne 9. 4. 2019, č. j. VS-94218-4/ČJ-2019-800532 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná rozhodla, že se žalobce dopustil kázeňského přestupku ve smyslu § 46 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 58/2017 Sb. (dále jen „zákon o výkonu trestu“) spočívajícího v porušení § 28 odst. 3 písm. b) zákona o výkonu trestu tím, že v průběhu měsíce března roku 2019 v přesně nezjištěném čase během výkonu trestu ve Věznici Vinařice nedovoleně požil látky obsahující metamfetamin, tramadol a benzodiazepin. Za toto jednání mu byl prvostupňovým rozhodnutím uložen nepodmíněný kázeňský trest celodenního umístění do uzavřeného oddílu v délce 20 dnů podle § 46 odst. 3 písm. g) zákona o výkonu trestu.

2. Žalobce předně uvedl, že písemné vyhotovení napadeného rozhodnutí mu nebylo předáno, ale pouze přečteno příslušníkem žalované, a z toho důvodu se omlouvá za případnou nepřesnost svých žalobních tvrzení.
3. Žalobce namítl, že výroková část prvostupňového rozhodnutí je nejasná a nekonkrétní. Má za to, že popis spáchaného skutku ve vztahu k době jeho spáchání a množství nedovolených látek (ve výroku i v odůvodnění) je natolik neurčitý, že znemožňuje účinnou obranu žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí a způsobuje nezákonnost prvostupňového rozhodnutí, neboť je možné takto vymezený skutek zaměňovat s jiným.
4. Dále namítl, že podáním ze dne 4. 4. 2019 zaslaným řediteli Věznice Vinařice namítal, že způsob a průběh odběru moči nezaručoval správnost testového zjištění, a proto navrhl, aby byl zajištěn zbytek vzorku moči k případné kontrole a zajištěny kamerové záznamy ze dne provedení kontrolního odběru moči zaměřené na místa, kde bylo s odebraným vzorkem manipulováno. Na toto podání a v něm obsažené návrhy žalovaná nijak nereagovala. V tomto postupu žalobce proto shledává vadu řízení, neboť mu bylo znemožněno efektivně hájit svá práva a obhajovat se prostřednictvím svého zástupce.
5. Žalobce také namítl, že si není vědom toho, že by zakázané látky vědomě požil. Z toho důvodu mu musely být podány třetí osobu, aniž by o tom věděl, popřípadě došlo k záměně vzorku moči či k pochybení při provádění testu a následném posouzení v toxikologické laboratoři Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, Ústavu soudního lékařství a toxikologie (dále jen „Ústav soudního lékařství“). Žalobce totiž nevylučuje záměnu nebo manipulaci s odebranými vzorky. Dne 28. 3. 2019 byl žalobce společně s dalšími čtyřmi vězni vyzván k odběru kontrolního vzorku moči. Následně obdrželi plastové kelímky bez víček. Po poskytnutí moči byly kelímky dozorcem opatřeny víčky a zalepeny z jedné strany a označeny popisem. Popis žalobce podepsal. Poté po 90 minutách byli všichni přivedeni do jiné místnosti, kde zdravotní sestra provedla kontrolní test a znovu kelímky zalepila stejnou „lepenkou“, kterou byly zalepeny před tím. Dále byli informováni, že vzorky budou odeslány na toxikologickou analýzu do Ústavu soudního lékařství. S výsledky byl žalobce seznámen dne 5. 4. 2019, kdy mu bylo sděleno, jaké zakázané látky byly v jeho moči zjištěny, aniž by bylo sděleno množství takto zjištěných zakázaných látek. Z absence sdělení konkrétního množství zjištěných zakázaných látek žalobce dovozuje, že odebrané vzorky nebyly vůbec podrobeny analýze v Ústavu soudního lékařství, protože by jinak jejich množství bylo zjištěno. Zároveň neuzavření odběrových kelímků a jejich ponechání 90 minut bez kontroly žalobce a ostatních kontrolovaných osob zpochybňuje výsledky testů.

6. Žalovaná ve vyjádření navrhla, aby soud žalobu zamítl. Uvedla, že dne 28. 3. 2019 v 12:18 byl u žalobce proveden odběr vzorku moči za účelem zjištění přítomnosti návykových látek. Následně byl za jeho přítomnosti proveden test s pozitivním výsledkem na přítomnost metamfetaminu, tramadolu a benzodiazepinů. O odběru a provedeném vyšetření byl sepsán protokol č. j. VS-94218-2/ČJ-2019-800532, který byl podepsán zaměstnancem zdravotního střediska žalované, svědkem (zaměstnancem žalované) a žalobcem. Téhož dne byl v 14:52 vzorek moči převzat ke zpracování Ústavem soudního lékařství. Dle zprávy Ústavu soudního lékařství ze dne 2. 4. 2019 byla ve vzorku moči potvrzena přítomnost metamfetaminu, tramadolu a clonazepamu. Dne 8. 4. 2019 byl žalobce s výsledky testu seznámen. K věci se před vydáním rozhodnutí nechtěl vyjádřit. Dne 9. 4. 2019 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí a téhož dne proti němu podal žalobce stížnost, v níž zpochybňoval, že podrobná analýza vzorku moči byla dne 2. 4. 2019 skutečně provedena. V napadeném rozhodnutí se žalovaná s námitkou neprovedení analýzy vypořádala. Žalovaná vylučuje, že by došlo k záměně vzorků či porušení postupu při odběru. Přítomnost návykových látek v moči žalobce byla prokázána zprávou Ústavu soudního lékařství ze dne 2. 4. 2019. Zaviněné jednání žalobce bylo prokázáno, byl řádně zjištěn skutkový stav věci a bylo přihlédnuto k závažnosti jednání žalobce, přičemž kázeňské řízení proběhlo v souladu se zákonem o výkonu trestu. Žalobní námitky jsou proto nepodložené.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

7. Z protokolu o provedení orientačního toxikologického vyšetření moči ze dne 28. 3. 2019, č. j. VS-94218-2/ČJ-2019-800532, vyplývá, že vzorek byl žalobci odebrán dne 28. 3. 2019 v 12:18 a byl pozitivní na přítomnost metamfetaminu, tramadolu a benzodiazepinů. Tento vzorek byl následně odeslán do „Prahy“. Protokol je podepsán zdravotní sestrou žalované, zaměstnancem žalované (jako svědkem) a žalobcem.
8. Ze zprávy Ústavu soudního lékařství ze dne 2. 4. 2019 vyplývá, že vzorek moči žalobce byl doručen dne 28. 3. 2019 v 14:52 a následně podroben vyšetření s výsledkem, že moč žalobce obsahuje metabolity metamfetaminu, tramadolu a clonazepamu.
9. V záznamu o kázeňském přestupku ze dne 5. 4. 2019, č. j. VS-94218-1/ČJ-2019-800532, se uvádí, že u žalobce byl dne 28. 3. 2019 v 12:18 proveden odběr vzorku moči za účelem zjištění přítomnosti návykových látek. Následně byl za jeho přítomnosti proveden test s pozitivním výsledkem na přítomnost metamfetaminu, tramadolu a benzodiazepinů, přičemž žalobce neužívá žádné léky, které by výsledek mohly ovlivnit. K tomu žalobce uvedl, že vědomě nic neužil. Záznam zpracovala vrchní sestra žalované, která jej společně se žalobcem podepsala.
10. Dne 8. 4. 2019 byla dána žalobci možnost vyjádřit se před vydáním rozhodnutí, přičemž žalobce uvedl, že se nechce vyjadřovat. Toto potvrdil svým podpisem.
11. Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno v bodu 1 tohoto rozsudku. V jeho odůvodnění žalovaná shrnula výše uvedená skutková zjištění, přičemž dospěla k závěru, že spáchání kázeňského přestupku bylo prokázáno testem a vyšetřením moči žalobce Ústavem soudního lékařství, přičemž nebyly zjištěny skutečnosti, které by vyvracely nebo zpochybňovaly „*skutkovou podstatu kázeňského přestupku*“ spáchaného žalobcem. Výše a druh kázeňského trestu byly zvoleny s ohledem na závažnost kázeňského přestupku, přičemž bylo přihlédnuto k tomu, že již byl v průběhu

vykonávaného trestu odnětí svobody kázeňsky trestán za užití návykových látek. Prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 9. 4. 2019.

12. Dne 9. 4. 2019 podal žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí stížnost, v níž namítl, že prvostupňové rozhodnutí popisuje skutečnosti jinak, než se staly, a že podrobná analýza vzorku Ústavem soudního lékařství neproběhla, a zpochybnil postup při odběru vzorku moči.
13. Stížnost žalobce byla napadeným rozhodnutím zamítnuta. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná opětovně shrnula dosavadní průběh věci a uvedla, že tvrzení žalobce jsou nekonkrétní, přičemž z provedených důkazů nevyplývá jakékoliv pochybení při odběru a testování vzorku. Rovněž nebyly shledány formální nebo obsahové nedostatky prvostupňového rozhodnutí. Spáchání kázeňského přestupku žalobcem a jeho zavinění byla prokázána a uložený trest je úměrný závažnosti spáchaného přestupku. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 11. 4. 2019.

Posouzení žaloby soudem

14. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Poté přistoupil k věcnému projednání žaloby a přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť byly splněny podmínky pro rozhodnutí bez nařízení jednání podle § 76 odst. 1 s. ř. s.
15. Žaloba je důvodná.
16. Podle § 26 odst. 3 věty první zákona o výkonu trestu má odsouzený právo na poskytování právní pomoci advokátem, jenž má oprávnění v mezích svého zmocnění vést s odsouzeným korespondenci a hovořit s ním bez přítomnosti třetí osoby.
17. Podle § 28 odst. 3 písm. b) zákona o výkonu trestu je odsouzeným zakázáno vyrábět, přechovávat a konzumovat alkoholické nápoje a jiné návykové látky, vyrábět a přechovávat předměty, které by mohly být použity k ohrožení bezpečnosti osob a majetku nebo k útěku, nebo které by svým množstvím nebo povahou mohly narušovat pořádek anebo poškodit zdraví.
18. Podle § 46 odst. 1 zákona o výkonu trestu je kázeňským přestupkem zaviněné porušení zákonem stanovené nebo na jeho základě uložené povinnosti, pořádku nebo kázně během výkonu trestu.
19. Podle § 46 odst. 2 zákona o výkonu trestu lze za kázeňský přestupek odsouzenému uložit kázeňský trest. Kázeňský trest se neuloží, jestliže samotným projednáním kázeňského přestupku s odsouzeným lze dosáhnout sledovaného účelu.
20. Podle § 46 odst. 3 písm. g) zákona o výkonu trestu je kázeňským trestem též celodenní umístění do uzavřeného oddílu až na 20 dnů.
21. Podle § 47 odst. 1 zákona o výkonu trestu lze kázeňský trest uložit, jen jsou-li náležitě objasněny okolnosti kázeňského přestupku a prokázána vina odsouzeného. Před uložením kázeňského trestu musí být odsouzenému umožněno, aby se vyjádřil ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu, a důkazům o nich. Může uvádět okolnosti,

kteřé jeho vinu vyvracejí nebo zmírňují a na podporu svých tvrzení navrhnout provedení dalších důkazů sloužících k jeho obhajobě.

22. Podle § 76 odst. 1 zákona o výkonu trestu se na řízení podle tohoto zákona nevztahuje správní řád.
23. Podle § 76 odst. 2 zákona o výkonu trestu je rozhodnutí vydané podle tohoto zákona třeba oznámit osobě, již se týká; v případě, že zákon proti takovému rozhodnutí připouští stížnost, je třeba je písemně vyhotovit a takové osobě doručit.
24. Podle § 76 odst. 3 zákona o výkonu trestu se oznámení činí buď vyhlášením rozhodnutí v přítomnosti toho, jehož se týká, anebo doručením písemného vyhotovení takového rozhodnutí.
25. Podle § 58 odst. 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody, ve znění vyhlášky č. 279/2017 Sb. (dále jen „řád výkonu trestu“) je v řízení o kázeňském přestupku důkazním prostředkem vše, co může přispět k objasnění skutku, zejména vlastní zjištění zaměstnance Vězeňské služby, výpovědi odsouzených a jiných osob, věci, listiny a ohledání. Důkazy musí být označeny konkrétně, a to takovým způsobem, aby je bylo možno prověřit. Jsou-li důkazním prostředkem výpovědi svědků, uvede se stručný obsah jejich výpovědí s jejich vlastnoručním podpisem. Doznání odsouzeného nezavazuje příslušného zaměstnance Vězeňské služby povinnosti přezkoumat a dostupnými prostředky prověřit všechny okolnosti skutku.
26. Podle § 58 odst. 4 řádu výkonu trestu před uložením kázeňského trestu musí být odsouzenému umožněno, aby se k věci vyjádřil. Vyjádření odsouzeného se uvede na předepsaném tiskopisu a předloží odsouzenému k podpisu. Odmítne-li odsouzený vyjádření podepsat, uvede příslušný zaměstnanec Vězeňské služby tuto skutečnost včetně důvodu odmítnutí a připojí datum a svůj podpis.
27. Jako důvodnou soud předně shledal námitku stran absence reakce žalované na podání a důkazní návrhy žalobce ze dne 4. 4. 2019.
28. Ačkoliv se v souladu s § 76 odst. 1 zákona o výkonu trestu na kázeňská řízení nepoužije zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, stále je třeba v takovém řízení poskytnout účastníkům základní procesní práva. V souladu s čl. 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod (č. 2/1993 Sb.) má každý právo na právní pomoc v řízení před orgány veřejné správy, a to od jeho počátku. Odsouzený se tak může v kázeňském řízení dovolávat takových práv spadajících ve svém souhrnu pod právo na spravedlivý (řádný) proces, jako jsou právo na zastoupení a právo na právní pomoc (srov. Husseiní, F. *Správněprávní aspekty výkonu trestu odnětí svobody a související správní činnosti Vězeňské služby České republiky*. Disertační práce. Brno: Právnická fakulta Masarykovy univerzity. 2014, s. 91). Své zákonné vyjádření má pak toto právo v § 26 odst. 3 větě první zákona o výkonu trestu. Žalobce tak měl právo se nechat v souvislosti s kázeňským přestupkem, který je mu kladen za vinu, zastupovat.
29. Dne 4. 4. 2019 byla žalované doručena datová zpráva obsahující podání zástupce žalobce adresované řediteli žalované. V něm zástupce žalobce uvedl, že žalobce na osobním setkání dne 1. 4. 2019 informoval zástupce o provedení kontrolního odběru moči dne 28. 3. 2019 s tím, že podle mínění žalobce odběr proběhl způsobem, který nezaručuje správnost zjištění. Zástupce žalobce dále zmínil, že žalobce odmítá užití návykových látek či léků. Proto navrhl zajištění zbytku vzorku moči a zajištění kamerových záznamů míst, v nichž

bylo se vzorkem manipulováno. K tomuto podání zástupce žalobce přiložil plnou moc ze dne 27. 6. 2017 udělenou žalobcem, kterou zástupce žalobce mimo jiné zmocnil k zastupování ve všech právních věcech, výkonu veškerých úkonů a přijímání písemností, k podávání návrhů či opravných prostředků, a to i pro případ, že je podle právních předpisů zapotřebí zvláštní plné moci.

30. V projednávané věci je podle soudu nerozhodné, že dne 4. 4. 2019 ještě žádné kázeňské řízení neprobíhalo (srov. záznam ze dne 5. 4. 2019). Soud totiž s ohledem na dosavadní judikaturu [srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 1. 4. 2015, č. j. 1 As 9/2015–27, a ze dne 25. 11. 2015, č. j. 2 As 167/2015-48], obsah plné moci a podání ze dne 4. 4. 2009 konstatuje, že plná moc byla udělena zástupci žalobce i pro eventuální kázeňské řízení, bude-li se žalobcem vedeno (což navíc bylo s ohledem na výsledek kontrolního testu v době tohoto podání vysoce pravděpodobné). Zmocnění pro následné kázeňské řízení sice nevzniklo současně s udělením plné moci, stalo se tak ovšem zahájením řízení. Z výše uvedeného vyplývá, že žalovaná měla před zahájením řízení k dispozici předmětnou plnou moc, na jejímž základě vzniklo žalobci okamžikem zahájení kázeňského řízení zastoupení. Žalobce byl proto na základě dané plné moci v řízení před žalovanou zastoupen.
31. Na kázeňské řízení dopadá čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, podle kterého má každý právo v řízení vyjádřit se ke všem prováděným důkazům. Toto ustanovení je pro účely kázeňského řízení provedeno § 47 odst. 1 zákona o výkonu trestu (srov. též § 58 odst. 4 řádu výkonu trestu), v souladu s nímž musí mít odsouzený možnost vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se mu kladou za vinu, a důkazům o nich, přičemž může uvádět okolnosti, které jeho vinu vyvracejí nebo zmírňují a na podporu svých tvrzení navrhnout provedení dalších důkazů sloužících k jeho obhajobě.
32. Žalovaná však v řízení nehleděla na žalobce jako na zastoupeného. Ze správního spisu nevyplývá, že by byl zástupce žalobce žalovanou alespoň vyrozuměn o jednotlivých úkonech v kázeňském řízení tak, aby mohl žalobce v součinnosti se svým zástupcem řádně uplatňovat svá procesní práva. Tento nedostatek pak nebyl zhojen ani v navazujícím řízení o stížnosti. Prvostupňové ani napadené rozhodnutí nebylo zástupci žalobce vůbec doručováno. Žalovaná se tak podle soudu dopustila podstatného porušení ustanovení o řízení, které mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani okolnost, že z obsahu správního spisu nevyplývá, že by žalobce na skutečnost, že je v řízení zastoupen, při jednotlivých úkonech žalovanou upozorňoval, neboť žalovaná prokazatelně disponovala plnou mocí a písemným podáním ve věci, z nichž jeho zastoupení vyplývalo.
33. Z odůvodnění rozhodnutí o kázeňském trestu musí vyplývat mimo jiné průběh kázeňského řízení a úvahy, na základě nichž došlo k uložení sankce (srov. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 2. 2013, č. j. 30 A 54/2011-64). Musí z něj proto vyplývat i informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Na podání žalobce ze dne 4. 4. 2019 však žalovaná nereagovala ani po obsahové stránce, přičemž návrhy a námitky žalobce v něm uvedené zůstaly zcela oslyšeny. Odůvodnění prvostupňového a napadeného rozhodnutí totiž neobsahují jakékoliv úvahy stran tvrzení a návrhů žalobce. Žalovaná na ně pak nereagovala ani implicitně (např. zajištěním požadovaných důkazů). To činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů.

34. Dále se soud zabýval náležitostmi odůvodnění napadeného rozhodnutí i z dalších žalobcem namítaných hledisek. V této souvislosti soud připomíná, že podle NSS nelze nedostatkem důvodů rozumět dílčí nedostatky odůvodnění, ale pouze nedostatek důvodů skutkových, přičemž skutkovými důvody, pro jejichž nedostatek je možno rozhodnutí zrušit pro nepřezkoumatelnost, budou takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75). Soud navíc zdůrazňuje specifickou povahu rozhodnutí o kázeňských trestech dle zákona o výkonu trestu a odkazuje na usnesení Ústavního soudu ze dne 21. 10. 2008, sp. zn. I ÚS 1785/08, podle kterého „na rozhodnutí o kázeňských trestech nelze klást nároky srovnatelné např. s rozhodnutím správního orgánu nebo soudu. V kázeňském řízení vystupuje významněji požadavek na flexibilitu rozhodování a snaha udržovat pořádek a bezpečnost ve věznicích v reálném čase.“
35. Žalobce se měl dopustit kázeňského přestupku tím, že nedovoleně požil látky obsahující metamfetamin, tramadol a benzodiazepin, a to ve Věznici Vlnařice v průběhu měsíce března roku 2019 v přesně nezjištěném čase. Z napadeného a prvostupňového rozhodnutí nijak nevyplývá, na základě jakých skutečností žalovaná dospěla k závěru, že žalobce spáchal uvedený kázeňský přestupek právě v průběhu měsíce března roku 2019. Stejně tak správní spis neobsahuje jakékoliv důkazy o tom, že právě v tento měsíc žalobce spáchal daný přestupek. Samotná skutečnost, že test na přítomnost návykových látek proběhl v tomto měsíci, není bez dalšího (např. alespoň podloženou úvahou o maximální délce přítomnosti metabolitů uvedených látek v moči po jejich požití) dostatečná k uvedení závěru, že skutek byl spáchán právě v tento měsíc. Napadené a prvostupňové rozhodnutí jsou proto ve vztahu k určení žalobcem rozporované doby spáchání kázeňského přestupku nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů.
36. Žalobní námitku, že žalobce zakázané látky nepožil vědomě, pak není možné věcně přezkoumat, neboť prvostupňové a napadené rozhodnutí se s otázkou zavinění žalobce vůbec nevypořádávají. Jsou proto i v tomto ohledu nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů, přičemž není úlohou správních soudů, aby prováděly první posouzení ve věci. To je úkolem správních orgánů, jejichž odůvodnění správní soudy následně přezkoumávají. Je proto na žalované, aby se v dalším řízení otázkou zavinění a jeho prokázání náležitě zabývala, a za tím účelem doplnila svou argumentaci.
37. Ačkoliv závěr o nepřezkoumatelnosti napadeného a prvostupňového rozhodnutí je sám o sobě dostačující pro jejich zrušení, soud považuje za účelné vyjádřit se i k ostatním námitkám.
38. Stran namítané neurčitosti výroku ve vztahu k hodnotám nedovolených látek na tomto místě soud připomíná závěry usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, č. 1546/2008 Sb. NSS, z nichž vyplývá, že výrok rozhodnutí o správním deliktu musí obsahovat popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným. V rozhodnutí, jímž je pachatel trestán za spáchání správního deliktu, je nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je subjekt postižen. To lze zajistit pouze dostatečnou konkretizací údajů, které skutek popisují. Taková míra podrobnosti je nezbytná zejména pro vyloučení překážky litispendence, dvojího postihu pro týž skutek, pro vyloučení překážky věci rozhodnuté, pro určení rozsahu dokazování, jakož i pro zajištění řádného

práva na obhajobu. Přitom je třeba vycházet z významu výrokové části rozhodnutí, která jediné je schopna zasáhnout práva a povinnosti účastníků řízení, neboť pouze ona nabývá právní moci. Pouze z řádně formulovaného výroku lze zjistit, zda a jaká povinnost byla porušena a jaká sankce byla uložena; pouze porovnáním výroku lze usuzovat na existenci překážky věci rozhodnuté. Nejde nicméně o požadavek na vymezení skutku maximálně možným podrobným způsobem, ale o to, aby nemohl být zaměněn s jiným.

39. S odkazem na znění § 28 odst. 3 písm. b) zákona o výkonu trestu je pro závěr o spáchání kázeňského přestupku (mimo jiné) rozhodné, zda zakázaná látka byla požitá, či nikoliv. S ohledem na pozitivní výsledek orientačního testu a jeho následné potvrzení provedením odborného vyšetření Ústavem soudního lékařství by bylo možné za běžných okolností konstatovat, že bylo postaveno na jisto, že žalobce uvedené látky požil (s ohledem na výše vytýkané vady řízení však tento závěr nelze v tuto chvíli učinit). Tyto látky byly ve výroku prvostupňového rozhodnutí jednoznačně uvedeny. Je přitom irelevantní, v jaké výši se v den odběru vzorku dané hodnoty nacházely, neboť to na naplnění skutkové podstaty požití zakázaných látek ničeho nemění. Soud má proto za to, že ačkoliv příslušné hodnoty zjištěných látek nebyly zjištěny (a tudíž nemohly být ani uvedeny), nebyla by zde možnost záměny spáchaného skutku ve vztahu k absenci hodnot zjištěných nedovolených látek, neboť taková záměna se neposuzuje ve vztahu k jednotlivým prvkům výroku, ale jejich souhrnu jako celku. V případě, že žalovaná v dalším řízení napraví soudem výše vytýkané vady, byla by pak vyloučena záměna s jiným skutkem pouze na základě rozdílu zjištěných hodnot. Výrok prvostupňového rozhodnutí by z důvodu absence hodnot zjištěných zakázaných látek nebylo možno považovat za neurčitý.
40. Žalobce se rovněž mylí, pokud předpokládá, že absence hodnot zakázaných látek v moči v napadeném a prvostupňovém rozhodnutí svědčí o tom, že odebraný vzorek moči nebyl odeslán k vyšetření Ústavu soudního lékařství. Ze správního spisu totiž vyplývá, že vzorek byl Ústavu soudního lékařství předán dne 28. 3. 2019 v 14:52. Ze zprávy Ústavu soudního lékařství ze dne 2. 4. 2019 pak vyplývá, že vzorek zkoumaný jako moč žalobce obsahoval metabolity metamfetaminu, tramadolu a clonazepamu, avšak tato zpráva konkrétní hodnoty neuvádí. Ze správního spisu nevyplývají žádné okolnosti, který by provedení vyšetření odebraného vzorku moči v Ústavu soudního lékařství jakkoliv zpochybňovalo. Jde o pouhé ničím nepodložené spekulace žalobce.
41. Zcela nad rámec nezbytného odůvodnění soud k tvrzení žalobce, že písemné vyhotovení napadeného rozhodnutí mu nebylo předáno, ale pouze přečteno příslušníkem žalované, uvádí následující: Podle závěrů NSS vyjádřených v rozsudku ze dne 29. 7. 2016, č. j. 2 As 14/2016-36, pokud *„je tedy rozhodnutí o kázeňském trestu umístění do uzavřeného oddělení podle § 46 odst. 3 písm. f) [zákona o výkonu trestu] svému příjemci oznamováno vyhlášením, nutno tomu rozumět tak, že příjemce musí být seznámen vedle výroku rozhodnutí také s jeho důvody, a to tak, aby se nad nimi mohl patřičně zamyslet a uvážit, zda rozhodnutí má za zákonné, anebo nikoli, a v případě, že je má za nezákonné, aby proti němu mohl v zákonem stanovené lhůtě zformulovat žalobní body. V praxi tomuto požadavku správní orgán dostojí zásadně tak, že příjemci rozhodnutí předá stejnopis rozhodnutí. Po příjemci totiž zásadně nelze požadovat, aby si konkrétní důvody rozhodnutí podržel v paměti, pokud by s nimi byl seznámen, byť třeba i do detailu, toliko ústní formou.“*
42. Je tedy zřejmé, že popsáný způsob oznámení napadeného rozhodnutí, pokud by opravdu byl takový, jak jej žalobce popsal, by byl nedostatečný (nehledě na jejich nedoručení zástupci žalobce – srov. bod 32 tohoto rozsudku). Jak tomu ve skutečnosti bylo, však není

ze správního spisu zřejmé, byť je na písemném vyhotovení napadeném rozhodnutí uvedeno, že bylo žalobci doručeno dne 11. 4. 2019. Podle tvrzení žalobce mu stejnopis napadeného rozhodnutí nebyl předán, přičemž toto tvrzení žalovaná nijak nerozporuje. Pokud žalovaná stejnopis napadeného rozhodnutí žalobci skutečně nepředala, jednalo se o pochybení a žalovaná by měla i s ohledem na závěry uvedené v rozsudku NSS č. j. 2 As 14/2016-36 upravit svou doručovací praxi tak, aby bylo vyhověno požadavkům na oznamování rozhodnutí o kázeňských trestech formulovaným NSS a bylo zajištěno právo jednotlivých odsouzených na soudní ochranu. V případě zastoupení je třeba rozhodnutí doručit zástupci, přičemž z důvodu výchovného působení je i v takovém případě vhodné, aby jej obdržel osobně též kázeňsky potrestaný.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

43. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí zrušil dílem z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., dílem z důvodu porušení ustanovení o řízení před správním orgánem podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Současně věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s. ř. s. Soud zároveň podle § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil prvostupňové rozhodnutí, neboť stejnými vadami trpí i prvostupňové rozhodnutí. Právním názorem vysloveným v tomto rozsudku je správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
44. Žalobcem navržené důkazy soud pro nadbytečnost neprovedl, a to s ohledem na důvody, pro které napadené rozhodnutí a prvostupňové rozhodnutí zrušil. Správním spisem se pak dokazování neprovádí.
45. O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení před soudem účastník, který byl ve věci plně úspěšný. Žalovaná neměla ve věci úspěch, nemá proto na náhradu nákladů řízení právo. Žalobce měl ve věci úspěch, a proto mu náleží náhrada nákladů řízení. Ta zahrnuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem, které tvoří odměna za zastoupení a náhrada hotových výdajů. Zástupci žalobce rovněž náleží náhrada za DPH, neboť je jejím plátcem. Zástupce žalobce provedl v řízení dva účelné úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby – § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)]. K odměně za právní služby v souhrnné výši 6 200 Kč byla přičtena paušální částka jako náhrada hotových výdajů ve výši 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč (náhrada DPH v sazbě 21 % činí 1 428 Kč) je žalovaná povinna uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 64 s. ř. s. k rukám zástupce žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. září 2021

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu